

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Az első fokon eljáró Budai Központi Kerületi Bíróság útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		(295) 255	
Ügyszám:	IV/ 01676 - 0 / 2020	A BUDAI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG 1.	
Érkezett:	2020 OKT 05.	ÜGYIRATSZÁM KEZDŐÍRATON	
Példány:	1	Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Keze:	db	ÉRK.: 2020 SEPT 22.	
		PÉLDÁNY: 1 FELZET	
		MELLÉKLET: 5 KÖZTÜK	
		ÜGYIRATSZÁM: 30758/2015	
		UTÓÍRATON:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Fővárosi Törvényszék 50.Pf.630.639/2019/8. számú, a folyamatos kapcsolattartás és tartásdíjhátralék vonatkozásában hozott ítéletének, valamint a Kúria Pfv.II.21.324/2019/15 szám ítéletének** alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Felperesi anyá a két kk. gyermekünk tekintetében szülői felügyelet kizárólagos gyakorlása és járulékai (kapcsolattartás és elmaradt, valamint jövőbeni tartásdíj fizetése) iránt 2015. július 14-i keltezéssel keresetet nyújtott be a Budai Központi Kerületi Bíróságon. A kerületi bíróság az **5. P.XI. 30.758/2015/259. számú, 2018. november 27-i keltű ítéletével** a felperesi anyá keresetének részben helyt adva a számára szülői felügyeleti jog gyakorlását és gyermekenként [REDACTED] jövőbeni tartásdíjat állapított meg. A kapcsolattartás vonatkozásában 5,5 napra (6 éjszakai ott alvással) állapított meg a részemre folyamatos kapcsolattartást, és rendelkezett az időszakos kapcsolattartásról is. Az elmaradt (visszamenőlegesen fizetendő) tartásdíj iránti felperesi keresetet elutasította.

A bíróság az ítélet kijavítása iránti kérelmemnek helyt adott, és leírási hibára tekintettel az **5. P.XI. 30.758/2015/265. számú, 2018. december 17-i keltű végzésével**, a fenti számú ítéletének rendelkező részét az ítélt indoklásának megfelelően kijavítva a tartásdíj fizetési kötelezettségemet 2016. 08. 01. helyett 2018. 12. 01-től állapította meg.

Az I. fokú ítélet elleni fellebbezésemben eljárási szabálysértés okán elsődlegesen új eljárás lefolytatását, másodlagosan a szülők számára azonos jogokat biztosító közös szülői felügyelet gyakorlását, ennek hiányában a szülői felügyelet kizárólagos gyakorlására való feljogosításomat kértem.

Felperes a kapcsolattartás időtartama, a jövőbeni tartásdíj mértéke és elmaradt tartásdíj fizetése tekintetében kérte az I. fokú ítélet megváltoztatását.

A felperesi és alperesi fellebbezésekre tekintettel a **Fővárosi Törvényszék a 2019. május 30-i keltű 50.Pf.630.639/2019/8. számú ítélete** az első fokú ítéletet a szülői felügyelet vonatkozásában helyben hagyta, a kapcsolattartás és a tartásdíj tekintetében megváltoztatta. A folyamatos kapcsolattartás időtartamát 2 nappal, a korábbi 6 napról 4 napra (pontosabban 5,5 napról, 3,5 napra) csökkentette. A tartásdíj jövőbeni havi összegét a gyermekenkénti [REDACTED] ra felemelte.

Ezen túlmenően felperes számára az első fokú ítélet rendelkezésével ellentétben elmaradt tartásdíjat is megítélt. Ennek összegét [REDACTED] forintban állapította meg.

A törvényszék ítélete ellen 2019. szeptember 2-én a Kúriánál felülvizsgálati kérelmeket nyújtottam be külön a szülői felügyelet és kapcsolattartás, és külön a tartásdíjhátralék vonatkozásában hozott döntések megváltoztatása iránt.

A Kúria a 2019. szeptember 30-i keltű, **Pfv.II.21.324/2019/2 szám végzésével a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése tárgyában előterjesztett felülvizsgálati kérelmemet elutasította.** A Kúria végzésének a kézhezvételét követő 60 napon belül, 2019. november 26-án a szülői felügyelet gyakorlása tekintetében alkotmányjogi panaszt terjesztettem elő. Az **Alkotmánybíróság ezt a panaszomat a IV/1953/2019 számon iktatta.**

A folyamatos kapcsolattartás vonatkozásában előterjesztett felülvizsgálati kérelmemben elsősorban arra hivatkoztam, hogy a gyermekeim a felperesi anya 2016. szeptember 1-jei elköltöztetését követően, 2016 szeptember 15-től 2017. január 1-ig a 14 napos szabályozási időszak alatt 7 napot, majd ideiglenes bírósági intézkedés alapján 2017. január 2-től 2019. május 30-ig, a II. fokú ítélet meghozataláig 6 napot (4+2 napot) töltöttek velem kapcsolattartás címén.

Továbbá hogy a szakértő a 4+2 nap fenntartását tartotta indokoltnak, és az I. fokú bíróság 2018. november 27-i ítélete 6 nap kapcsolattartást állapított meg különös tekintettel a gyermekekről 2018 novemberében készült óvodai, illetve iskolai pedagógiai véleményekre.

A felülvizsgálati kérelmemben a tartásdíjhátralék megállapításával kapcsolatosan kifogásoltam annak jogalapját, a figyelembe vett időtartam terjedelmét és azösszegezerűségét.

A Kúria a **Pfv.II.21.324/2019/3 számú végzésével a kapcsolattartás valamint tartásdíjhátralék tekintetében előterjesztett felülvizsgálati kérelmem érdemi elbírálását rendelte el és a Pfv.II.21.324/2019/6 számú végzésével 2020. május 26. napjára tárgyalást tűzött ki.**

A Kúria Pfv.II.21.324/2019/15 számú, 2020. május 26-i keltű, 2020. július 28-án, elektronikus úton kézbesített ítéletével a Fővárosi Törvényszék által hozott jogerős ítéletet változtatás nélkül hatályában fenntartotta.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A jogorvoslati lehetőségek kimerítésre kerültek. A Kúria a felülvizsgálati kérelmemet elbírálta, a **Pfv.II.21.324/2019/15 számú ítélete a Fővárosi Törvényszék 2019. május 30-i keltű 50.Pf.630.639/2019/8. számú ítéletét hatályában fenntartotta.**

Perújítás kezdeményezésére nem került sor.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria a felülvizsgálati kérelmemet elutasító fenti számú végzést 2020. július 28. napján küldte meg elektronikus úton a jogi képviseletemet ellátó ügyvéd részére. A Kúria végzésének kézhezvételétől számított 60 napon belül terjesztem elő panaszomat, indítványomat.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A fent hivatkozott eljárásokban való érintettségemet az alperesi pozícióim igazolja. A jelzett ítéletek jogaimat és kötelezettségeimet szabályozzák.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A Törvényszék a gyermekeimmel való kapcsolattartásom kérdésében az I. fokú eljárás során készült, bizonyításra, a perbeli kérdés megítélésére alkalmatlan szakértői vélemény figyelembe vételével hozta meg döntését, miközben jelentős tény megállapítására és megítélésére alkalmas bizonyítási eszközök (bíróági, gyámhatósági okiratok, pedagógiai vélemények) figyelembe vételét a létezésük említése nélkül mellőzte. A perbeli tény bizonyítására alkalmatlan szakvélemény figyelembe vétele, sértve a tisztességes eljáráshoz való alapjogomat, valamint a gyermekem fejlődési érdekének alapjogát, a Törvényszék döntését érdemben befolyásolta.

A szakvélemény alkalmatlan a perbeli tények megállapításához, a gyermekek érdekének a megítéléséhez mivel egyrészt a gyermekem megbetegedése alatt elvégzett szakértői vizsgálat alapján készült, és így az, a beteg és bágyadt gyermekem mentális-pszichés állapota szerinti vizsgálati eredmény alapján készült szakértői értékelés szerint tartalmaz a kapcsolattartás vonatkozásában megállapításokat, válaszokat.

Másrészt a gyermekem szakértői vizsgálatakor más kapcsolattartási rend volt érvényben, mint a szakvélemény elkészülte, benyújtása idejében. Ez által a szakértő a kirendelésében megfogalmazott kérdéssel ellentétben nem a tényleges jelenlegi, hanem egy korábbi kapcsolattartási időtartamnak a gyermekemre gyakorolt hatásainak a vizsgálata alapján fogalmazta meg véleményét. A Törvényszék az I. fokú ítélettel szinte azonos időben készült napra kész pedagógiai vélemények figyelembe vétele helyett az I. fokú ítélethez képest egy évvel, a II. fokú ítélethez képest másfél évvel korábbi szakértői vizsgálat alapján készült szakvéleményt preferálta, annak ellenére, hogy a szakértő a megváltozott körülményeknek, a 8/6 napos kapcsolattartásnak gyermekemre gyakorolt hatását nem vizsgálta, és a pedagógiai véleményekkel ellentétben nem figyelhette meg.

A gyermekeknek mindkét szülőjével való kiegyensúlyozott időtartamú kapcsolatot biztosító kapcsolattartási időtartamnak 6 napról 4 napra történő csökkenését, illetve annak Kúria általi helybenhagyását érdemben befolyásolta, hogy a bíróságok még a szakértői vélemény 4+2 napra vonatkozó javaslatát is mellőzve megsértették **A családok védelméről szóló 2011. évi CCXI. törvény (sarkalatos törvény) 13. § (2) bekezdésében megfogalmazott, a gyermekek fejlődését biztosító alapjogot.**

A hivatkozott törvényszéki döntést érdemben befolyásolta továbbá, hogy nem érvényesült az **Alaptörvény XV. cikk (1)-(3)** bekezdése szerinti törvény előtti, a nők és a férfiak közötti egyenlőség, mi által a bírósági ítéletek indokolásai a felperesi anyát a valósnál lényegesen kedvezőbb, ugyanakkor engem a valósnál lényegesen kedvezőtlenebb színben, a személyem negatív megítélésére alkalmas módon tüntették, illetve tüntettek fel.

Ezzel összefüggésben a Törvényszék ítélete nem vette figyelembe a felperesi anya által elkövetett családon belüli erőszakot bizonyító jogerős bírósági ítéletet, valamint a felperesi anyának kisebbik gyermekünk fejlődése veszélyeztetését megállapító jogerős gyámügyi határozatokat.

A Fővárosi Törvényszék mindezen túl a bírói döntést az által is érdemben befolyásolta, hogy a szakértői véleményt a tartalmától eltérően, iratellenesen vette figyelembe, megváltoztatott ok-okozati összefüggésben hivatkozott rá. A szakértő ugyanis a váltott, vagyis 7/7 napos, ami nem azonos a 8/6 napos kapcsolattartási renddel, ami valójában a csütörtök délutántól hétfő reggelig tartó kapcsolattartás következtében 8,5/5,5 napos. A Törvényszék a váltott (7/7 napos) elhelyezés szakértői elutasításával indokolta a 8/6 napos kapcsolattartás elutasítását. A (börtönpszichológus) szakértő megállapította a (megbetegedett) 6 éves gyermekemnek az otthonnal, a szüleivel szembeni bizonytalanságát. Ezt azonban nemcsak a kapcsolattartás rendjének gyakori változtatása okozta, ahogy a II. fokú ítélet a szakértőt idézte, hanem szakvélemény szerint a szülők közti állandósult konfliktus, a megfelelő kommunikáció hiánya, a többszöri rendőri intézkedés, és csak negyed sorban az ítélet szerint hivatkozott kapcsolattartási rend változtatása.

A Törvényszék mindezt figyelmen kívül hagyva, a gyermekem érdekét mellőzve (és veszélyeztetve) ismét változtatott a kapcsolattartás rendjén úgy, ahogy a korábbi változtatások során ilyen nagy mértékű változtatásra nem került sor. Két nappal (33 %-kal) csökkentette a kapcsolattartás időtartamát, miközben felrótta az I. fokú bíróságnak, hogy figyelmen kívül hagyta a gyermek biztonságérzetének a megrendülését, holott éppen ellenkezőleg, a II. fokú bíróság hagyta figyelmen kívül ezt a lényeges körülményt az időtartam csökkentésével, míg az I. fokú bíróság a gyermek biztonságérzetére és érdekére figyelemmel, a pedagógiai vélemény tartalma alapján nem változtatott az ítélete meghozatalakor már egy éve érvényben lévő kapcsolattartási renden.

A Fővárosi Törvényszék a szakvéleményben javasolt 4+2 napos kapcsolattartási időtartamot szintén indokolás nélkül figyelmen kívül hagyta, a perbeli bizonyítékok egybevetését az rPp. 206. § (1) bekezdés ellenére nem végezte el, megsértve a tisztességes bírósági eljáráshoz, a törvény előtti egyenlőséghez, nő és férfi közötti egyenjogúsághoz való alapjogomat.

Az Alaptörvény XV. cikk (1)-(3) bekezdése szerinti, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti alapjogsérelem a tartásdíjhátralék megállapításáról és összegéről hozott bírósági (törvényszéki és kúriai) döntéseket is érdemben befolyásolta. Míg az I. fokú ítélet alaptalannak tartotta a felperesi anya e vonatkozású keresetét, addig a II. fokú bíróság és a Kúria kizárólag a felperesi anya szempontjai és érdekei mentén, a vonatkozó jogi szabályozást, figyelmen kívül hagyva, önmagának is ellentmondóan hozta meg ítéletét.

Ugyanakkor a hátralék összegének a megállapításakor az általam a gyermekeim gondozására, nevelésére indokoltan fordított, számlákkal igazolt kifizetések beszámításáról nem rendelkezett, és olyan időszakra is megállapított tartásdíjat, amely alatt azonos, illetve közel azonos időtartamban gondoskodtunk gyermekeinkről, [REDACTED] azonos szülői felelősséggel mindkét szülő (felperes-alperes), a köztünk létrejött megállapodás szerint egyaránt gondozó szülő volt, azonos szülői felügyeleti jogokkal.

A Kúria nem vette figyelembe a fentiekben hivatkozott alapjogokat sértő ítélettel szembeni felülvizsgálati kérelmem indokait. Az ítélet felülvizsgálatát csak formálisan, a felülvizsgálati kérelmemben előadottakat mellőzve végezte el és hagyta helyben a Fővárosi Törvényszék ítéletét.

Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy a bírósági peres eljárás tisztességes módon, olyan bizonyítási eszközök alkalmazásával történjen, melyek alkalmasak a perben jelentős tény megítélésére.

A peremben a Fővárosi Törvényszék jelentős tény megállapításához és megítéléséhez alkalmatlan szakértői véleményt vett figyelembe, majd ennek a szakvéleménynek a megállapításaitól, válaszaitól eltérő tartalmú, okszerűtlen hivatkozásokkal indokolva hozta meg ítéletét.

Az alapjogaim sérelme tekintetében jelen esetben a kérdés nem a tényállás felülvizsgálatával, megváltoztatásával, vagy az ítélet felülmérlegelésével, hanem azzal kapcsolatban fogalmazódik meg, hogy a bíróság a bizonyítékoknak a

törvény által biztosított szabad értékelése során a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása, és a döntése során alkalmatlan szakvélemény figyelembe vétele azon túl, hogy sérti a tisztességes eljáráshoz való alapjogomat, a gyermekem fejlődéséhez való alapjogot, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést is felvet.

Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel továbbá, hogy a perbeli bírói mérlegelésnek, a bizonyítékok szabad értékelésének van-e korlátja, hogy a perbeli bizonyíték értékelése, mérlegelése feljogosíthatja-e a bíróságot olyan meggyőződés kialakítására, amely objektíve nem következhetett a bizonyítási eszköz, a szakvélemény tartalmából, amely logikailag is ellentmondó, valamint olyan ítélet meghozatalára, amelyet nem előzött meg a bizonyítékok mérlegelése, egybevetése.

Úgy gondolom, hogy az Alkotmánybíróság nem válik azzal újabb, negyedfokú bírói fórummá, és nem a bizonyítékok felülmérlegelését végzi el, ha egyrészt megvizsgálja, hogy a felhasznált bizonyítási eszköz a bizonyítandó tény bizonyítására való alkalmasság tekintetében bizonyítási eszközként figyelembe vehető-e, továbbá ha másrészt megkülönbözteti a bíróság véleményalkotását a bíróság ténymegállapításától.

Álláspontom szerint a tisztességes eljárás része, hogy a bizonyítási eszközök alkalmasak legyenek a perbeli tények megállapítására. Alkalmatlan bizonyítási eszköz figyelembe vételével a tényállás megállapítása, az ítélet indokolása a bírói hatalom gyakorlásának jogsértő módja. Ez különösen érvényes olyan perben, ahol a bíróság feladata a gyermek érdekének megállapítása, az érdekének megfelelő döntés meghozatala. A megbetegedett gyermek szakértői vizsgálata nem biztosíthatja olyan releváns tények megállapítását, melyek alkalmasak a gyermek érdekének megfelelő döntés meghozatalához. Ugyanígy nem alkalmas a gyermek érdekének megfelelő döntés meghozatalához az a szakértői vélemény, amely olyan vizsgálat alapján készült, ami nem a tényleges, hanem egy korábbi kapcsolattartási rendnek a (a szakértői vizsgálat alatt beteg) gyermekemre gyakorolt hatásának eredményét értékelte, és vont le annak alapján következtetéseket.

A bírósági ítélezésbe vetett bizalmat rendíti meg, ha a (peres) fél az ügyének a tisztességes, pártatlan és igazságos elbírálása helyett, a bizonyítékok korlátok nélküli figyelembe vétele következtében, a jog (rPP.) által elfogadott bizonyítási eszközök jogszerűtlen alkalmazásával a bírói hatalomnak, jogalkalmazásnak kiszolgáltatottjává válik.

A Törvényszék az I. fokú bíróság által hozott ítélet szerinti 8/6 napos kapcsolattartás helyett 10/4 napos kapcsolattartást állapított meg.

Az I. fokú ítélet e vonatkozású tényszerű és jogszerű indokai meggyőzően bizonyították az egy évvel korábban bírósági végzéssel megállapított és a pedagógiai vélemények alapján jól működő kapcsolattartás rendszerének a további fenntartását, illetve a szakértői véleményben javasolt 4+2 nap alkalmazásának az elvetését. A Fővárosi Törvényszék a tényállás megállapításakor mellőzte az I. fokú ítéletben nagy nyomatékka figyelembe vett, az ítélet meghozatala előtt csak két héttel korábban készült pedagógiai véleményeket, és helyettük, más bizonyíték hiányában az I. fokú bíróság által okszerűen mellőzött, önmagának is ellentmondó, másfél évvel korábbi vizsgálatra épülő szakértői véleményt vette figyelembe. A szakértői véleménynek a 4+2 napos kapcsolattartásra vonatkozó javaslat, a kapcsolattartás rendjének megváltoztatása ellen szóló megállapításai, válaszai nem voltak alkalmasak olyan következtetés levonására, melyekből okszerűen megállapítható a kapcsolattartásnak a törvényszéki ítélet szerinti 4 napos kapcsolattartási rendje. A Törvényszék a szakértői véleményt a tartalmától eltérő jelentéssel, a megállapításait megváltoztatott tartalmú értelmezéssel formálta arra alkalmassá, hogy abból a koncepciója szerinti 4 napos kapcsolattartási időtartam megfelelőségéről, minden más bizonyítékból objektíve levonható ellentétes következtetést kizáróan meggyőződhesen.

Mivel a Kúria a Törvényszék ítéletét hatályában fenntartotta ezért a Törvényszék eljárásával, illetve döntésével sérült alapjogaim védelmét az Alkotmánybíróságnak, mint a bírói hatalommal való visszaélés által sérült alapjogok védelmét ellátó testületnek, szervezetnek a beavatkozása, döntése biztosíthatja.

A bíróság meggyőződésének okszerűnek kell lennie, a bizonyítékok és a bíróság meggyőződése között okszerű kapcsolatnak kell fennállnia. A meggyőződésre való formális hivatkozás nem válhat a bírói hatalommal, az ítélezési joggal való visszaélés eszközévé.

A bizonyíték szabad felhasználásának joga, jogszerűsége feltételezi és magában foglalja, hogy a bizonyíték a valóság, a tények bizonyítására alkalmas legyen, hogy a bíróság ennek a rendeltetésének megfelelően használja fel a jogviták elbírálása során a felek jogainak a megítéléséhez.

Az I. fokú bíróság többek között annak vizsgálatát, bizonyítását tartotta szükségesnek, hogy milyen időtartamú legyen a gyermekeimmal való kapcsolattartásom, maradhat-e az I. fokú bíróság ideiglenes intézkedése által megállapított jelenlegi (ami 4+2 nap volt a szakértő kirendelésekor és a szakértői vizsgálatkor, de a szakértői vizsgálat után 3 hét elteltével bírósági végzés alapján 6 napra változott, és a II. fokú döntésig ez is maradt)), vagy változtatni kell-e rajta, és ha igen, akkor milyen mértékben.

A kirendelt szakértő e vonatkozásban három megállapítást tett:

- A. A gyermekem által kért, és korábban már alkalmazott 7/7 nap szerinti váltott elhelyezést nem javasolta,
- B. a gyermekemet megviselte a kapcsolattartás időtartamának a változtatása, vagyis a korábbi 7 napról 4+2 napra történő csökkentése, ezért nem javasol újbóli változtatást, és ezért a fennálló
- C. 4+2 kapcsolattartási rend a megfelelő a vizsgált gyermek számára.

Az I. fokú bíróság a szakvélemény tartalmának értékelése, mérlegelése során a szakértő által preferált kapcsolattartási renddel nem értett egyet. A gyermekek érdekében állónak a jelenlegi, vagyis az ítélet meghozatalakor több mint egy éve érvényben lévő 6 napos kapcsolattartási rendet tartotta különös tekintettel a gyermekek iskolája, óvodája szerinti pedagógiai véleményekre.

A Fővárosi Törvényszék aggálytalannak tartva a szakértői véleményt, ítéletének indokolásában iratellenesen olyan nem okszerű hivatkozásokat jelölt meg szakvéleményre való hivatkozásként, melyeket a szakvélemény nem tartalmazott, mely a tartalmából nem következett.

Alkotmányjogi jelentőségű kérdésként merül fel továbbá, hogy a perbeli bizonyíték értékelése, mérlegelése nem jogosíthatja fel a bíróságot olyan meggyőződés kialakítására, amely tényyszerűen és okszerűen nem következhet a bizonyítási eszköz, a szakvélemény tartalmából, amely logikailag is ellentmondó, továbbá olyan ítélet meghozatalára, amelyet nem előzött meg a bizonyítékok egybevetése.

A szakértői vélemény megállapításai alapján okszerűen nem alakulhatott ki a Fővárosi Törvényszék meggyőződése az I. fokú bíróság szerinti 6 napos kapcsolattartási időtartam csökkentésének, és 4 napban történő megállapításának az indokoltsága, mivel ilyen tartalmú véleményt, javaslatot a szakértő nem fogalmazott meg.

Ennek ellenére

- a. a szakvéleményre hivatkozva, de annak tartalmát megváltoztatva a Törvényszék megállapította, hogy a 8/6 napos (az iskolába, óvodába járás következményeként valójában 8,5/5,5 napos) kapcsolattartási rend nem megfelelő, mivel a váltott elhelyezést (7/7 naposat) a szakértő nem javasolta,
- b. erre hivatkozással a részemre korábban megállapított 6 napos kapcsolattartási rendet nem tartotta megfelelőnek, holott a szakértő ellenezte a jelenlegi kapcsolattartási időtartam csökkentését.
- c. a Törvényszék a szakértő által javasolt 4+2 nap helyett 4 napra csökkentette a kapcsolattartás időtartamát, holott a 4 napos kapcsolattartási rendre vonatkozó javaslat sehol nem szerepel a szakvéleményben.

A Törvényszék úgy hozott ítéletet, hogy a peremben alkalmazandó régi Pp. 206. §. (1) bekezdésében foglaltak ellenére, a rendelkezésére álló bizonyítékoknak az egybevetését, a bizonyítékoknak a maguk összességében való értékelését nem végezte el.

A bizonyítékok törvényszék általi egybevetésének törvényellenes mellőzése azzal a perbeli következménnyel járt, hogy a rendelkezésére álló II. fokú gyámügyi iratok, pedagógiai vélemények objektivitása nem érvényesülhetett a Törvényszék szubjektív szakvélemény értelmezésén alapuló véleménye szerinti döntésével szemben.

A felmerült aggályok alapvető alkotmányjogi jelentőségét kiemeli, hogy a gyermekeim, a jövő nemzedék jogos érdekének a védelmére is irányul. Ezeknek az alkotmányos jogoknak a sérelme akadályozza a gyermekek apai nevelését, egészséges személyiségük férfi-női jegyeinek fejlődését, a nemcsak nőkből, hanem férfiakból is álló társadalomba való beilleszkedésüket, felelős szülővé válásukat.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Alaptörvény XV. cikk

(1) bekezdése szerint: „A törvény előtt mindenki egyenlő.”

(2) bekezdése szerint: Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, többek között, nem szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

(3) A nők és a férfiak egyenjogúak.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A családok védelméről szóló 2011. évi CCXI. törvény (sarkalatos törvény)

13. § (2) A kiskorú gyermeknek joga van ahhoz, hogy segítséget kapjon a családban történő nevelkedéséhez, személyiségének kibontakoztatásához, a fejlődését veszélyeztető helyzet elhárításához, a társadalomba való beilleszkedéséhez.

b)/ A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Kapcsolattartás rendezése:

A támadott bírói döntések ellentétesek az **Alaptörvény XV. cikk (1)-(3) bekezdései** szerinti alapjogokkal. A felperesi anya velem, alperesi apával szemben megkülönböztetett, számára kedvező megítélésben részesült, míg engem hátrányos megkülönböztetés ért. A felperesi anya számára kedvező megkülönböztetés a **tisztességes bírósági eljárás** alapjognak a sérelme árán is érvényesült.

Mind a kapcsolattartás, mind a tartásdíj hátralék tekintetében a Törvényszék a rendelkezésére álló bizonyítékokat irattellenesen, logikailag ellentmondóan és egyoldalúan értékelte. Kirívóan okszerűtlen mérlegelés után vonta le következtetéseit, alakította ki álláspontját, hozta meg ítéletét.

A döntésének meghozatala során nem pártatlanul és nem igazságosan járt el. Konceptiózus módon mellőzte azoknak a tényeknek és körülményeknek a figyelembe vételét, melyek a felperesi anya perbeli kérelmeinek megítélésére hátrányt jelentettek volna. A szakértői vélemény megállapításait nem a valós tartalmuknak megfelelően vette figyelembe, hanem attól eltérően, az apai kérelmem elutasításának indokául szolgálóan hivatkozott rá. Ezen túlmenően a gyermekeimmel kapcsolatos apai magatartásomat a valós tényektől és körülményektől eltérően, hátrányos megítélésemre alkalmas módon, és mindezen által a felperesi anya perbeli pozíciójának megerősítése céljából értékelte, és ezt az értékelést használta fel ítéletének indokaiként.

A Törvényszék úgy hozott ítéletet, hogy a vonatkozó régi Pp. 206. §. (1) bekezdésében foglaltak ellenére a rendelkezésére álló bizonyítékoknak az egybevetését, a bizonyítékoknak a maguk összességében való értékelését sem végzete el.

A perben jelentős tény megállapításához, megítéléséhez alkalmatlan, de a Fővárosi Törvényszék által figyelembe vett szakértői vélemény sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogomat.

- I. A Fővárosi Törvényszék az eljárása során olyan szakértői vélemény (135. sorszámú) megállapításaira hivatkozva hozta meg döntését, amelynek alapjául szolgáló szakértői vizsgálat alatt gyermekem beteg volt. A szakértő a gyermekemnek a betegsége alatti mentális pszichés állapotát vizsgálta, arról adott szakvéleményt. Külön bizonyítást nem igénylő, nyilvánvaló tény, hogy egy 6 éves gyermeknek más a pszichés, mentális állapota betegen, és más egészségesen. A szakértő jelezte, hogy a gyermekem a vizsgálat alatt bágyadt volt, de ennek hátterét nem tisztázta, így a megbetegedésről nem volt tudomása, és a felperesi anya erről nem is tájékoztatta. A bíróság nyilvánvalóan egészséges állapotú gyermek vonatkozásában rendelt el pszichológiai vizsgálatot és fogalmazta meg kérdését. Azt nem tartotta jelentős ténynek, és nem is volt az, hogy milyen a beteg gyermekem mentális, pszichés állapota, milyen időtartamú kapcsolattartás állna az érdekében, ezért ennek vizsgálatáról nem is rendelkezett.

A pszichológiai vizsgálaton való részvétel nagyfokú figyelmet, összeszedettséget követel, melyen a vizsgálat alatt álló személynek egészségesen, kipihent állapotban kell megjelennie. Ennek a követelménynek [REDACTED] megbetegedése következtében nem tudott megfelelni.

A tisztességes, megalapozott vizsgálathoz szükséges személyi feltételek hiánya fokozott mértékben mutatkozott meg a vizsgálat második részét képező tesztfeladatok megoldásánál, melynek során [REDACTED] a személyiségének a betegsége, a levertsége által befolyásolt, annak hatása alatt álló, és nem a valós, a mindennapjai során egészségesen megélt vetületét mutatta.

Ezeknek a vizsgálati eredményeknek a felhasználásával szakvélemény megállapításai, a kirendelő I. fokú bíróság által feltett kérdésre adott válaszai nem alkalmasak a kapcsolattartás vonatkozásában felmerült jelentős tények megállapításához, a döntés meghozatalához. A szakértői vélemény elkészültét megelőzően a 129. sorszámú, 2017. december 15-i beadványomban

tájékoztattam az I. fokú bíróságot a szakértői vizsgálat körülményeiről, gyermekem vizsgálat alatti betegségéről. A 147. és a 164. sorszámú beadványaimban indítványoztam új szakértői vizsgálat elvégzését. A szakértői véleményre adott 2018. április 5-i, 153-as sorszámú észrevételeimben többek között felhívtam a bíróság figyelmét, hogy a vizsgált személynek [REDACTED] vizsgálat alatti betegsége a vizsgálati eredmények felhasználhatóságát akadályozza.

- II. A szakértő kirendelése során a 2017. július 17-én meghatározott feladatok között 8-as sorszám alatt szerepelt az a kérdés, hogy a kapcsolattartás jelenlegi rendje (vagyis a 69-es számú végzéssel szabályozott a 4+2 nap) megfelel-e a gyermek érdekeinek. A szakértő a (beteg) gyermeket 2017. október 26-án vizsgálta meg, amikor a 4+2 napos kapcsolattartás volt az akkori jelenlegi rend. Mindez azonban a vizsgálatot követő három héten belül megváltozott, amikor a 117-es sorszámú, 2017. november 16-i végzésében a 4+2 napos kapcsolattartási időtartamot az I. fokú bíróság 6 napra változtatta.

Amennyiben eltekinténk a szakértő által, a 4+2 napos kapcsolattartási rend érvénye alatt 2017. október 26-án elvégzett vizsgálatnak a gyermekem megbetegedett állapotát tükröző eredményeinek a felhasználhatóságától, úgy a szakértői vizsgálat ebben az esetben sem szolgálhatott releváns eredményeket a szakértői vélemény elkészítéséhez. Ugyanis a bíróság annak a ténynek a megállapítása végett rendelte el a szakértői bizonyítást, miszerint a jelenlegi kapcsolattartás fenntartható-e, vagy sem, illetve milyen időtartamú kapcsolattartás felel meg a gyermekek érdekeinek. A 2018. február 15-i keltű szakértői véleményben megfogalmazott álláspontok, válaszok nem az akkor volt jelenlegi (2017. november 16-tól 6 napos), hanem az azt megelőző, a 4+2 napos kapcsolattartási rend időszakában végzett vizsgálat alapján, a 4+2 kapcsolattartási rend megfelelőségére feltett kérdésre vonatkoztak. Az I. fokú bíróság az ellentmondás feloldására a 163. sorszámú végzésével hívta fel a szakértőt. A szakértőnek csak olyan vizsgálati eredmények álltak a rendelkezésére, melyek a 4+2 kapcsolattartási rend fennállása alatt keletkeztek, ezért csak annak alapján tudott nyilatkozni, ez által fenntartva a szakvéleményében megjelölt 4+2 napos időtartam megfelelőségére vonatkozó álláspontját. A 6 napos kapcsolattartási rendnek a gyermekemre gyakorolt (jótevény) hatásával, a megfelelőségével kapcsolatosan vizsgálat hiányában nem álltak rendelkezésére eredmények. A gyermekem vizsgálatára ebben a 6 napos kapcsolattartási rendben nem került sor. Az I. fokú bíróság nem a

szakértői vélemény megállapításai, hanem a szakértői vizsgálat elvégzése után több mint egy évvel később (2018. november 12-én) az egészséges gyermekem feladat és szabadidő helyzetben történt megfigyelése alapján készült pedagógiai vélemények figyelembe vételével állapította meg azokat a tényeket melyek szükségesek voltak a döntése meghozatalához. döntött a kapcsolattartás szabályozásáról, annak 6 napos időtartamáról.

A Fővárosi Törvényszék ítélete sérti **a törvény előtti egyenlőség**, valamint az **Alaptörvény XXVIII. cikk** szerinti **tisztességes bírósági eljárás alapjogokat**, hogy a kapcsolattartás időtartamának meghatározásakor, illetve a gyermekeknek a felperesi anyánál való tartózkodás időtartamának a kijelölésekor

- mellőzte a szakértői vélemény által a felperesi anya agresszív viselkedését jelző személyiségjegyeinek a figyelembe vételét, annak a gyermekeim lelki fejlődését érintő esetleges jövőbeni hatásait nem értékelte, és ezzel összefüggésben
- mellőzte a felperesi anya által velem szemben családon belüli erőszak alkalmazásával összefüggésben a PKKB által 2017. november 17-én hozott, 27.B.22.366//2016/19 számú jogerős ítéletnek a figyelembe vételét, amely felperest a terhemre (gyermekeim jelenlétében) elkövetett könnyű testi sértés vétségében jogerősen bűnösnek mondta ki, és ezért egy évre próbára bocsátotta, és amely büntető ítéletre az I. fokon eljáró bíróság ítélete még hivatkozott.
- Az I. fokú bíróság a gyermeknevelésre való alkalmasságomat negatívan érintő tényként értékelte a 9. kerületi Gyámhatóság előtti kapcsolattartás pótlása iránti eljárásban hozott, nem jogerős, általam megfellebbezett határozatok indoklásainak utalásait, miszerint a beteg Vincét a kapcsolattartás időpontjában nem vettem át a felperestől, a gyermek gondozásától elzárkóztam. Ezzel összefüggésben a II. fokú Bíróság figyelmen kívül hagyta a Budapest Főváros Kormányhivatalának, mint II. fokú Gyámhatóságnak a fentiekben jelzett I. fokú Gyámhatóság határozatának indokolását megváltoztató határozatainak (2 db) a megállapításait, melyek a gyermekem átvételének, vagyis a kapcsolattartásomnak elmaradásában a felróhatóságomat kizárta, egyúttal a felperesnek az elmaradt kapcsolattartás pótlását elutasító magatartását a gyermek fejlődését veszélyeztető magatartásnak minősítette.

Nem érvényesült a nők és férfiak közötti egyenjogúság és a tisztességes bírósági eljárás alapjoga az által, hogy

- Fővárosi Törvényszék a gyermekek iskolájának, óvodájának kiválasztásával kapcsolatos, a szülői felügyelet közös gyakorlása időszakában született gyámügyi-bíróági döntésekre hivatkozva felperesi anyáról, mint a gyermekek érdekeiben cselekvőről pozitív, rólam ezzel ellentétes, negatív tartalmú megállapításokat fogalmazott meg. Valójában a felperes, mint ahogy arra a felülvizsgálati kérelmemben is hivatkoztam a II. fokú ítélet indokolásával ellentétben nem a gyermekek érdekeinek önzetlen figyelembe vétele szerint járt el, hanem egyszerűen közigazgatásilag a lakhelyéhez legközelebbi iskolát, óvodát választotta ki. Így eljárva azonban olyan iskolát választott, amelyik a 16. kerület összes többi iskolájával ellentétben, egyetlen iskolaként nem biztosítja a kihelyezett zeneiskolai oktatást és az ehhez szükséges hangszereket. Ez által gyermekem nem egy, hanem két iskolába (általános és zenei iskolába) kénytelen járni. Felperessel ellentétben én két-tannyelvű iskolát jelelöltem meg, ahol nem mellesleg kihelyezett zeneiskolai képzés is folyik. **Olyan iskolát választott felperes 2018. márciusában, amelynek vályogból álló, vizesedő falait a penészedés miatt az én bejelentésem következtében a kerületi Népegészségügyi Osztály intézkedése nyomán javították ki 2019. augusztusában. Olyan iskolát választott felperes az általam választott uszodával, jégpályával ellátott, jól felszerelt tornateremmel ellátott iskolák helyett, ahol a sportolási lehetőséget csak az aszfalttal borított udvar biztosította, és még tornaterme sincs, és emiatt a gyerekek testnevelés óráit a tanteremben kb. 10 m2 területen tartják.** Az óvoda választás esetében felperesnek nem felelt meg kisfiunk számára az az óvoda, ahová [REDACTED] lányunk négy évig járt. Egyetlen szempontot vett figyelembe felperes, hogy melyik óvoda lesz/van legközelebb [REDACTED] iskolájához. Az általam választott óvodával ellentétben a felperesi anya által választott óvodának nincs tornaterme, nincs biciklizésre, motorozásra alkalmas szilárd burkolattal ellátott udvarrésze. Az e tárgyban lefolytatott közigazgatási eljárás során a szülő által megjelölt oktatási-nevelési intézmények adottságai, az általuk nyújtott képzések, tárgyi feltételek, lehetőségek nem kerültek összevetésre, és **kizárólag az intézmények**

közigazgatási elhelyezkedése, a felperesi anya lakóhelyéhez való távolsága került értékelésre, és született ennek eredményeként közigazgatási határozat. Ennek a közigazgatási eljárásnak az eredményeként hozott határozatra hivatkozva állapította meg a Törvényszék, hogy a felperes a gyermekek érdekeit önzetlenül vette figyelembe.

- A Törvényszék ezen túlmenően azt róta a terhemre, hogy a felperessel nem tudtam megegyezni kisfiamnak a már előzőekben hivatkozott óvodaválasztása ügyében. Vagyis a II. fokú bíróság álláspontja szerint, amennyiben én, mint alperes nem fogadtam el a felperesi anya javaslatát, akkor én nem tudok megegyezni. Amennyiben azonban a felperes nem fogadta el az én javaslatomat – mint ahogy jelen esetben is történt – azt a bíróság nem értékelte, nem is említette. Mindezekből adódik, hogy a II. fokú bíróság álláspontja szerint abban az esetben együttműködő az alperesi apa, ha elfogadja a felperesi anya javaslatát. A másodfokú bíróság álláspontjából levezethető módon tehát a felperesi anyának nem kell együttműködnie, elegendő meghatároznia, hogy az alperesi apa mit tegyen, és amennyiben annak az apa nem tesz eleget – mert nem tartja jó döntésnek – ez esetben az alperes nem mutat megfelelő együttműködést.
- a II. fokú Bíróság döntésének meghozatalakor, az ítéletének indokolása szerint szerepet játszottak felperes érzései is az által, hogy azokat tényként vette figyelembe. Az I. fokú bíróság felperes érzéseit, azok valóság alapját, a valósághoz fűződő kapcsolatát, valóságtartalmát nem vizsgálta, a pszichológus szakértő részére e vonatkozásban feladatokat nem állapított meg. Ennek ellenére a II. fokú ítélet indokolása tényként állapította meg felperes érzéseit, miszerint ezek az érzések késztették felperest a felügyelt kapcsolattartás iránti kereseti igény előterjesztésére.
- a Fővárosi Törvényszék ítélete valós tényekre, illetve körülményekre történő hivatkozás nélkül olyan áldozatként (az alperesi apa áldozataként) mutatja be a felperest, aki az ítélet szerint „nem tudta kivonni magát az alperesi hatás alól, amellyel korlátozni kívánta a felperes és a gyermekek találkozását a felperes szüleivel, ezért, továbbá a gyermekek jelenlétében zajló viták elkerülése érdekében költözött el a saját lakásából”. A törvényszék megállapítása kizárólag a felperes érzéseit tartalmazó felperesi beadványokra épül, de e vonatkozásban a

bíróság a feleket nem hallgatta meg, nem tisztázta, hogy milyen gyakorisággal szeretett volna felperes a gyerekekkel a szüleikhez látogatni, mire irányuló, milyen alperesi hatás alól nem tudta kivonni magát felperes. A per során készült mindkét szakértői vélemény megállapításokat tett felperes befolyásolhatóságáról, személyiségének alacsony szinten való differenciálatlanságáról. A II. fokú bíróság tényként állapította meg ugyan, hogy felperes nem tudta az alperes, vagyis más személy hatása alól kivonni magát, de az ítélet megállapításával ellentétben ez a hatás nem az alperesnek, hanem a felperes szüleinek a hatása volt. Felperesnek az önálló, saját családi élet megvalósítása, megélése helyett fontosabb volt, hogy a szüleivel éljen. E vonatkozásban felhívtam az I. fokú bíróság figyelmét arra a körülményre, hogy felperes az élettársi kapcsolatunk előtt, illetve annak lezárulását követően a szüleivel, és csak a szüleivel lakott. Velem való kapcsolatán kívül mással kapcsolata nem volt. Kapcsolatunk fennállása során, de még a gyermekvállalásra vonatkozó közös döntésünk meghozatala előtt is arra törekedett, hogy a szüleivel maradjon. Kapcsolatunk, gyermekvállalási tervünk ellenére a jövőjét a szülei mellett képzelte el, nem is akart elköltözni tőlük. Csak a határozott kérésemre, a kapcsolatunk folytatása érdekében szánta rá magát erre, de a szüleinek a hatása és nyomásgyakorlása (zsarolása) következtében, valamint az általa elkövetett (a fentiekben hivatkozott) további agresszív magatartás, bűncselekmény megelőzése érdekében visszaköltözött hozzájuk, a korábbi lakóhelyére.

- a Törvényszék nem vette figyelembe azt a tényt, hogy a felperesi anya a nyári kapcsolattartás 2016. augusztus 31-i lejártaát követően a 2016. szeptemberi 1-jei elköltözését követően, még a 2016. szeptember 30-i megállapodásunk előtt, 2016. szeptember 1. és 15. között akadályozta a gyermekeimmel való találkozásomat, kapcsolatfelvétелеmet.
- A Fővárosi Törvényszék a felperesi anyát már 2016. augusztus 1-től (az állítólagos elköltözésétől) gondozó szülőnek tekinti, és a jogait ennek figyelembe vételével bírálja el. Engem ettől az időponttól kezdve kapcsolattartó szülőnek tekint. A gyermektartásdíj kezdő időpontját ennek a dátumnak a figyelembe vételével állapította meg. Valójában ez a felperesi anya számára kedvező megállapítás téves, iratellenes, mert 2017. január 1-ig nemcsak a felperesi anya, hanem mindketten gondozó szülők voltunk a gyermekjóléti szolgálatnál kötött

„Megállapodás” alapján. Ez az azonos jogi alapon történt közös gondozás nem a II. fokú ítélet szerinti 2016. szeptember 30-tól 2016. december 21-ig, hanem 2016. szeptember 15-től 2017. január 1-ig tartott, vagyis 26 nappal volt hosszabb, mint ahogy azt a II. fokú ítélet indokolása tartalmazza.

A folyamatos kapcsolattartásom ideiglenes intézkedéssel történő 60-as sorszámú végzés szerinti szabályozása nem 2016. december 21-től, hanem 2017. január 2-től szabályozta a folyamatos kapcsolattartást. És nem csak 4 ott alvásban, ahogy az ítélet tartalmazta, hanem további 2 alkalom óvodai, bölcsődei elvitelben, és az azt követő 3-3 óra együttes időtöltésben.

- a gyermekeimhez való erős kötődésem ugyan tényként került megállapításra, ennek ellenére a törvényszéki ítélet indokolása megállapította, hogy alperest (vagyis az apát) a perben elsősorban nem gyermekei érdeke, hanem perbeli pozíciójának megerősítése vezette. Mindezt azzal indokolva, hogy a per során minden esetben (ez két darab folyamatos és egy darab időszakos kapcsolattartási esetet jelentett, de valójában csak 1-1, összesen két darab II. fokú határozat született) megfellebbeztem az I. fokú bíróság döntéseit, míg a felperes egyszer fellebbezett. A II. fokú bíróság mindezen által nemcsak a gyermekeim iránti pozitív érzéseimet negligálta, hanem az I. fokú bíróság által hozott ideiglenes intézkedések elleni fellebbezési jogom gyakorlását a perben értékelendő magatartásnak tekintette, és ennek során azt a hátrányomra értékelte. Azt feltételezve, mintha lenne a gyermekeknek egy alapvető érdeke, hogy az anyjukkal (nem a szüleikkel) minél többet legyenek, és az alperesi apa megfellebbezve a bírósági határozatokat, ezt a jogukat nem akarta biztosítani. Pedig mindössze annyi történt, hogy több időt szerettem volna velük tölteni a 4+2 napnál, mint amit az I. fokú bíróság a 7-7 nap kapcsolattartást tartalmazó szülői megállapodás 2017. január 1. utáni lejártát követően megállapított. A szakértő [REDACTED] erős kötődését állapította meg, így neki is érdeke volt, hogy több időt legyen velem. A törvényszék ezt sem vette figyelembe, csak a felperesi anya igényeit.

A fent eladottakon túlmenően az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) szerinti tisztességes bírósági eljárás alapjog** valamint **A családok védelméről szóló 2011. évi CCXI. törvény (sarkalatos törvény) 13. § (2) szerint, a kiskorú gyermeknek a**

személyisége kibontakoztatásához, a társadalomba való beilleszkedéséhez való alapjoga az által sérült, hogy a Fővárosi Törvényszék

- döntésének meghozatalakor mellőzte annak figyelembe vételét, hogy a felperesi anyával közös háztartásban élő nagyszülő, és a gyermekeim nevelésében részt vevő ■■■■■■■■■■ a pszichológiai vizsgálatát tartalmazó, 2018. augusztus 24-i benyújtású szakértői véleményből kitűnően a fiát, ■■■■■■■■■■ a nevelése során rendszeresen bántalmazta. Erről a körülményről a szakértő pszichológus kérdésére a nagyszülő a sajnálat, vagy a megbánás legkisebb jele nélkül nyilatkozott. Eljárása indokaként azt a valószerűtlen állítást fogalmazta meg, hogy a gyermeke pszichológusa javasolta ezt, és egyet is értett a bántalmazás („amikor kellett megsuhintottam a popsiját” szakvélemény 4. oldal 2. bekezdés), nevelési módszerével, hogy a gyermekének az állítólagos „deviáns értékrendjével” szemben a bántalmazást alkalmazza.

A per irataiból kitűnően ■■■■■■■■■■ évtizedek óta és a per alatt is pszichiátriai és pszichológiai kezelés alatt állt. Az a szakértő által két szakvéleményében is tett megállapítás, miszerint felperesi anya személyisége korához és iskolai végzettségéhez képest alacsony szinten differenciálódott, vagyis mentálisan nem vált le a szüleitől és autonóm, felnőtt személyiségének kialakulása alacsony szinten történt meg, nemcsak azt vetíti előre, hogy a felperes is alkalmazhatja a testi fenytés nevelési módszerét, hanem azt is, hogy ha a nagyszülő alkalmazza a gyermekekkel szemben, akkor erre nem fog kellő érzékenységgel reagálni. Mindezt valószínűsíti, hogy felperes konfliktuskezelésének részévé vált a gyermekkorában rendszeresen látott fizikai erőszak alkalmazása, mint ahogy ezt a velem szemben elkövetett bűncselekménye (könnyű testi sértés) tanúsítja,

- a kapcsolattartás csökkentésének indokolása során hivatkozott a szakvéleménynek arra a megállapítására, miszerint a kapcsolattartás rendjének folyamatos változtatása ■■■■■■■■■■ lelki világában az otthonnal kapcsolatosan bizonytalanságot, mindkét szülőjével szemben bizalmatlanságot, erős szorongást váltott ki.

A döntése során azonban figyelmen kívül hagyta egyrésről, hogy a kapcsolattartásnak a szülői „Megállapodás” szerinti történő csökkentése 2017. január 2-től 7/7 napról 4+2 napra a felperesi anya

kezdeményezésére történt. Másrészt a szakvélemény a 2017. október 26-i vizsgálat eredményét figyelembe véve állapította meg a gyermeknél a kapcsolattartás időtartama változtatásának (7/7 napról 4+2 napra csökkentésének) negatív következményeit. Amikor azonban 2017. november 16-tól 8/6 napra növekedett a kapcsolattartás időtartama, annak hatását a szakértő már nem vizsgálta, új szakvélemény nem készült. Készült azonban 2018. november 12-i érkeztetéssel 2 db pedagógiai (iskolai, óvodai) vélemény, melyekből kitűnően a gyerekekre nem gyakorol negatív hatást a kapcsolattartás 8/6 napos időtartama, J pedig kifejezetten jótékony hatású volt. A szakértői és a pedagógiai vélemény között csak látszat ellentmondás van, mert a szakértő a gyermeket egy évvel korábban, a 4+2 napos kapcsolattartás idején vizsgálta, a 8/6 napos kapcsolattartás időszakában már nem. A Fővárosi Törvényszék a gyermekek valós érdekeit mellőzve hagyta figyelmen kívül a pedagógiai véleményeket, és iratellenesen vett figyelembe a szakértői vélemény tartalmától eltérő, a szakértői véleménynek tulajdonított megállapításokat, és vont le téves következtetéseket.

- nem vette figyelembe, hogy a szakértői véleménynek újabb vizsgálat nélküli, 2018. május 4-i keltű pontosítása a 2017. október 26-i szakértői vizsgálatkor még hatályban volt 69. sorszámú végzés szerinti, 4+2 nap időtartamot megállapító kapcsolattartási rendet tartja a gyermek érdekében állónak,
- nem vette figyelembe, hogy a Fővárosi Törvényszék 2018. április 17-i keltű, **50. Pkf.630.738/2018/4 számú végzése** az ott megjelölt indokok alapján az I. fokú bíróság 2017. november 16-i végzése által megállapított 6 napos szabályozási rendet tartotta indokoltnak,
- nem vette figyelembe, hogy az általa aggálytalannak tartott szakértői véleményben, illetve annak pontosításában sehol nem szerepel a II. fokú ítélet szerinti 4 napos kapcsolattartási szabályozás alkalmazásának javaslata, indokoltsága,
- nem vette figyelembe, hogy a második (kiegészítő) szakértői vélemény szerint a gyermekben erős szorongást váltott ki a kapcsolattartásnak a (korábbi 7 napról 4+2 napra) csökkentése, és ennek ellenére csökkentette olyan szintre (4 napra), amilyen korábban soha nem volt.

- nem vette figyelembe, hogy a szakértő a 7-7 napos, váltott gondoskodást ellenezte, és nem a 8/6 napos (ami az iskolai, óvodai kötelezettségek miatt ténylegesen 8,5/5,5 napos) kapcsolattartást, és az elutasító döntése indokaként iratellenesen úgy hivatkozott a szakértői véleményre mintha az a 8/6 napos időtartamú kapcsolattartást ellenezte volna, és ez azonos lenne a 7/7 napos váltott gondoskodással,
- mellőzte a minden tekintetben aggálytalan, a peres felek által nem vitatott, az I. fokú bíróság által nyomatékosan figyelembe vett, a 8/6 napos kapcsolattartás 2017. november 16 óta működő szabályozásnak a további fenntartását indokoltta tevő 2018. novemberi 12-i érkeztetésű pedagógiai vélemények figyelembe vételét,
- nem vette figyelembe, hogy a gyermekeim a felperesi anya elköltöztetésétől, vagyis 2016 szeptemberétől 2017. január 1-ig a 14 napos szabályozási időszak alatt 7 napot, ezt követően ideiglenes bírósági intézkedés alapján 2017. január 2-től 2017. november 16-ig 4+2 napot, majd 2019. május 30-ig, a II. fokú ítélet meghozataláig 6 napot töltöttek velem folyamatos kapcsolattartás címén.
- a Fővárosi Törvényszék olyan kapcsolattartási időtartamról rendelkezett, amely a szülők különköltöztetésének 2016. szeptember 1-jei és a II. fokú ítélet 2019. május 30-a közötti, közel 3 éves időtartama alatt egyetlen alkalommal sem került alkalmazásra.

A szülők (peres felek) megállapodása, az I. fokú bíróság ideiglenes intézkedései, az ideiglenes intézkedés elleni felperesi fellebbezést másodfokon elbíráló Fővárosi Törvényszék végzései egyaránt hosszabb időtartamot állapítottak a 4 napos időtartamnál. A Fővárosi Törvényszéknek az I. fokú ítéletet megelőző 2018. április 17-i keltű, 50. Pkf.630.738/2018/4 számú végzése (mellékelten csatolva) helybenhagyta az I. fokú bíróságnak a 2017. november 16-i keltű, a korábbi 4+2 nap összevonásával és éjszakai ott alvásokkal bővített, 6 napos időtartamú folyamatos kapcsolattartási szabályozását. A szakvélemény szerint a kapcsolattartás időtartamának változtatása negatív hatással van [REDACTED] gyermekemre. A korábbi szabályozás időtartama, a szakértő megállapítása, és a 250. sorszámú pedagógiai vélemények ellenére a Törvényszék 4 napra csökkentette a kapcsolattartás időtartamát.

Ezeknek az alkotmányos jogoknak a Fővárosi Törvényszék hivatkozott ítélete által megvalósult sérelme akadályozza gyermekeim személyiségfejlődéséhez szükséges apai-férfi minta átadását-átvételét, egészséges személyiségük férfi-női jegyeinek fejlődését, kibontakozását, a nemcsak nőkből, hanem férfiakkból is álló társadalomba való beilleszkedésüket.

Tartásdíjhátralék

A tartásdíj fizetés kezdő időpontját az I. fokú bíróság 2018. december 1-től, a Fővárosi Törvényszék 2 évvel és 4 hónappal korábbi időponttól 2016. augusztus 1-től állapította meg.

A Fővárosi Törvényszék ítélete a tartásdíj vonatkozásában az által sérti az **Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdés** szerinti, a törvény előtti egyenlőség alapjogot, valamint az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés** szerinti, a **tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogot**, hogy a tartásdíjfizetés időtartamának és összegének a megállapításakor az alábbiak szerint nem pártatlanul, és nem igazságosan járt el. A felperes velem, alperessel szemben megkülönböztetett, számára kedvező megítélésben részesült, míg engem hátrányos megkülönböztetés ért.

- A fizetés kezdő időpontjaként a felperes elköltözésének időpontját vette figyelembe, de ez valójában nem az ítélet szerinti 2016. augusztus 1, hanem szeptember 1 volt. A 2016. augusztus 1. és augusztus 31. közötti időszak a nyári kapcsolattartás időszaka volt. A felperes ennek lejártá után költözött el, illetve vissza a szüleihez.
- A 2016. szeptember 15-től 2017. január 1-ig terjedő időszakra [REDACTED] után annak ellenére állapított meg tartásdíjat, hogy a szülők (felperes-alperes) között létrejött megállapodás szerint ebben az időszakban nemcsak közösen gyakorolták a szülői felügyeletet, hanem egyaránt gondozó szülők is voltak, és természetben is azonos időtartamban (7/7 napon át) gondoskodtak gyermekeikről. Döntésekor **figyelmen kívül hagyta a Ptk. 4:218. § (2) bekezdés a) pontjának rendelkezését** miszerint a gyermektartásdíj meghatározásánál a gyermek indokolt szükségleteit kell figyelembe venni. A gyermekek szükségleteit a két szülő (felperes-alperes) **a Ptk. 4:218. § (3) bekezdésében** foglaltaknak megfelelően, természetben, kölcsönösen biztosította, tartásukról váltakozva gondoskodtak, ezért felperes jogalap nélkül igényelt, és kapott erre az időszakra tartásdíjat.

- Ugyancsak figyelmen kívül hagyta a **Ptk. 4:218. § (2) bekezdés a) pontjának** az alkalmazását a tartásdíj összegének a megállapításánál a felperesi anya által megjelölt időszakban a gyermekeim indokolt szükségleteire, az ellátásukra, a gondozásukra, a ruházatukra, az óvodai, bölcsődei foglalkozásokra, tisztasági csomagokra fordított, az I. fokú ítélet meghozataláig teljesített, számlákkal igazolt kiadásaim beszámítását, figyelembe vételét mellőzte, miáltal a felperesi anya jogalap nélkül gazdagodott. előnyhöz juttatatta. Ezekről a természetbeni gondoskodásokról a felperesnek és az I. fokú bíróságnak folyamatosan tudomása volt. Felperes a gyermekeim érdekében teljesített kifizetéseim indokoltságát nem vitatta, és az I. fokú bíróság erre is tekintettel mindkét felet kötelezte az általuk teljesített kifizetések igazolására, ami meg is történt. Az I. fokú eljárásban a felperes ideiglenes intézkedéssel kérte két alkalommal is a szülői felügyeleti jog gyakorlását a maga számára, két alkalommal kérte a kapcsolattartás rendezését, de egyszer sem kérte a tartásdíj ideiglenes megállapítását. Számára előnyös volt, hogy természetben gondoskodtam a gyerekről, majd ugyanezt a gondoskodást azonos időszakra még egyszer igényelte, de akkor már pénzben történő teljesítéssel. A Törvényszék megítélte.
- A felperesi anya jövedelmét alacsonyabb összegben vette figyelembe, mint amennyi valójában volt. A 81-es sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített felperesi nyilatkozata szerint a jövedelme 2017. március 1-től b [REDACTED] emelkedett A Törvényszék ítélete szerint a felperes jövedelme 2016. szeptember 16-tól 2017. augusztus 31-ig terjedő időszakban Gyesre és családi pótlékra korlátozódva összesen 55.100 forintra csökkent. A Törvényszék iratellenesen állapított meg felperesnél alacsonyabb összegű jövedelmet, és ez által magasabb összegű tartásdíjat.
- A Kúria a döntésének az igazságosságát bizonyítandóan rögzítésre tartotta érdemesnek annak, az egyébként téves megállapítását, hogy a gyermektartásdíj hátralékfizetés különböző időszakaiban a felperes az alperesnél nagyobb (53:47) arányban járult hozzá a gyermekek indokolt szükségleteihez. A gondozás, nevelés gyermekenként 85 ezer forint pénzbeli ellenértékével és az általam fizetendő havi 40 ezer forinttal számolva állapította meg a $40/85=47\%$ -ot. A Kúria számítása azért téves, mert figyelmen kívül hagyta, hogy a felperesi anya a tartásdíjon felül mintegy 12 forint családi pótlékot is kap. Ez által összesen havonta

gyermekenként [REDACTED] forintot kap. A [REDACTED] tartási költségekhez [REDACTED] rínttal járul hozzá, vagyis nem 53 %-ban ahogy a Kúria számítása mutatja, hanem csak 39 százalékban.

Az ítélete ebben a tekintetben is igazságtalan és elfogult.

A Kúria a Fővárosi Törvényszék ítéletét hatályában fenntartotta. Indokolásában rögzítette, hogy a kapcsolattartási jog gyakorlását illetően csak keretszabályok vannak. Ugyan tévesen a Ptk. 4:180. §-t jelölte meg keretszabályként, a 4:181. § helyett, de a keretszabálynak az alkalmazásával, az e vonatkozásban rendelkezésére álló bizonyítékok Törvényszék általi mérlegelésnek, értékelésnek, egybevetésnek az elvégzését nem ellenőrizte, a hivatkozott beadványaimban előadottak ellenére nem vizsgálta. Kizárólag arra hivatkozott, hogy a 6 éves gyermeknek a szakértői vizsgálat során megfogalmazott kérését, miszerint többet szeretne apukájával lenni, a bíróság miért nem veheti, vehette figyelembe.

Az elmaradt tartásdíj vonatkozásában a Kúria rögzítette, hogy a Fővárosi Törvényszék azért nem ítelt meg [REDACTED] után 2016. augusztus 1-től szeptember 15-ig terjedő időszakra tartásdíjat, mert a felperesi anya igénye az apánál töltött idő és a természetbeni tartás figyelembe vételével alaptalan (ítélet 39. pont)

Ugyanakkor a felperesi anyának a 2016. szeptember 15-től 2017. augusztus 31-ig terjedő időszakra vonatkozó igénye (amely magában foglalta a január 1-ig terjedő időszakot is amikor a [REDACTED] való gondoskodás azonos volt a fenti időszak alatti gondoskodással [REDACTED] a 14 napból 7 napot volt nálam, és természetben gondoskodtam róla), nyilvánvalóan szintén alaptalan volt, de a fent hivatkozott tényt figyelmen kívül hagyva, önmagának logikailag ellentmondóan a Törvényszék havi 40 ezer forint tartásdíjat ítelt meg a felperesi anya számára. A felperesi anya számára nagyon előnyös törvényszéki ítélet rendelkezését a Kúria nem változtatta meg.

A Kúria a Törvényszék ítéletének jogerejét védve, igazsággént fogadta el, ami nem volt igazságos, azért, mert ítelt dolog volt. A jogerős döntés anyagi jogi és eljárásjogi jogszerűségének vizsgálatát ténylegesen nem, csak formálisan végezte el.

A felülvizsgálati kérelmemben megjelölt alapjogsértéseket nem vizsgálta.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Korábban kezdeményeztem, és a Kúria még az ítéletének meghozatala előtt elutasította azt.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

Az alkotmányjogi panasz eljárás során jogi képviselet nélkül járok el.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Személyes adataim közzétételéhez nem járulok hozzá.

d) Mellékletek:

Fővárosi Törvényszék 50. Pkf.630.738/2018/4 számú végzése

Budai Központi Kerületi Bíróság 5. P.XI. 30.758/2015/259. számú ítélete

Budai Központi Kerületi Bíróság 5. P.XI. 30.758/2015/265. számú kijavító végzése

Fővárosi Törvényszék 50.Pf.630.639/2019/8. számú ítélete

Kúria Pfv.II.21.324/2019/15 számú ítélete

Budapest, 2020. szeptember22.

Tisztelettel:

